

„Zastrašujuće smešno! *Poslednji klinci na svetu* donose
i još više smeha” – DŽEF KINI, autor knjige *Dne*

POSLEDNJI KLINC NA SVETU

**POSLEDNI
KLINCI**

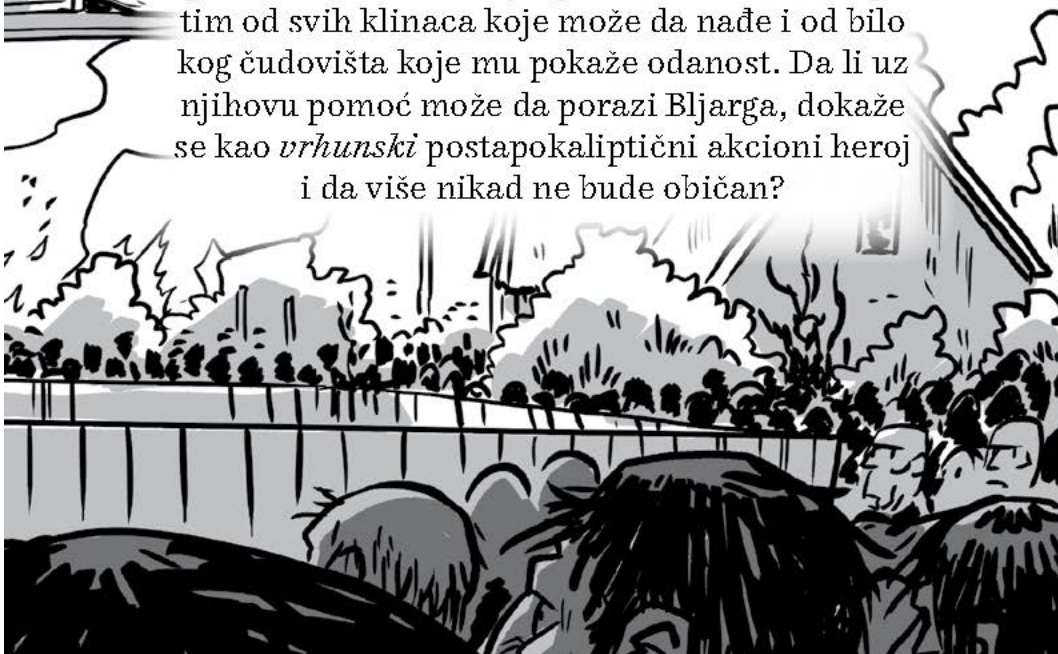

Prošla su četrdeset dva dana od kako se apokalipsa čudovišta desila gradu i gotovo svi su pobjegli ili postali zombiji. Običan trinaestogodišnjak Džek Salivan krije se u kućici na drvetu i naoružan je do zuba, ima katapult i rov oko kuće, da ne spominjemo video-igrice i beskonačnu zalihu čokoladica i sokova dovučenih iz napuštenih radnji.

Ali Džek sâm nije dovoljan da zaustavi horde Dozera, Krilatih Paćenika i zombija, a *posebno* ne da spreči jezivo inteligentnu orijašku napast poznatu samo kao Bljarg. Džek mora da okupi tim od svih klinaca koje može da nađe i od bilo kog čudovišta koje mu pokaže odanost. Da li uz njihovu pomoć može da porazi Bljarga, dokaže se kao *vrhunski* postapokaliptični akcioni heroj i da više nikad ne bude običan?

MAKS BRALIJE I DAGLAS HOLGEJT

POSLEDNJI KLINCI NA SVETU

Prevod: Nikola Petaković

Naslov originala:

The last kids on earth

Max Brallier, Douglas Holgate

Text copyright © 2015 by Max Brallier

Illustrations copyright © 2015 by Douglas Holgate
First published in the United States of America by Viking,
an imprint of Penguin Random House LLC, 2015
Translation rights arranged by Propolis Books
© 2022 Propolis Books za srpsko izdanje

Sva prava zadržana.
Preštampavanje i umnožavanje zabranjeno u delovima i u celini.

Alisi, za podršku, savete, uputstva i ljubav

i ljubav i ljubav. Ti si moja lepojka.

I još jedna stvar... Ova knjiga je neka vrsta ljubavnog pisma grupi velikih prijatelja: Majkiju, Mautu, Dati i Čanku. Roberti, Tini, Samanti i Krisi. Angusu i Troju. Gordiju Lašansu i Krisu Čejmbersu. Skotiju Smolsu i Beniju Mlaznjaku. Kori, Hejli i Džimiju. Hvala, prijatelji i hvala svima koji su vas stvorili.

M. B.

Alison i Anguse, nadam se da nikada nećemo morati da napravimo plan preživljavanja zombi- kuge, alfa ili beta, ali ako budemo, znajte da ne želim apokalipsu da provedem ni sa kim drugim.

D. H.

poglavlje jedan

Ovo sam ja.

Ne ovo džinovsko čudovište.

*Ispod džinovskog čudovišta. Klinac na leđima,
sa rasturenom palicom. Zgodan klinac koji će možda
uskoro biti pojeden.*

Četrdeset dva dana ranije bio sam običan Džek Salivan: star trinaest godina, živio sam jednoličan život u nezanimljivom gradiću Vejkfildu. Totalno *nisam* bio heroj, totalno *ne* čvrst tip, totalno *ne* za borbu s džinovskim čudovištima.

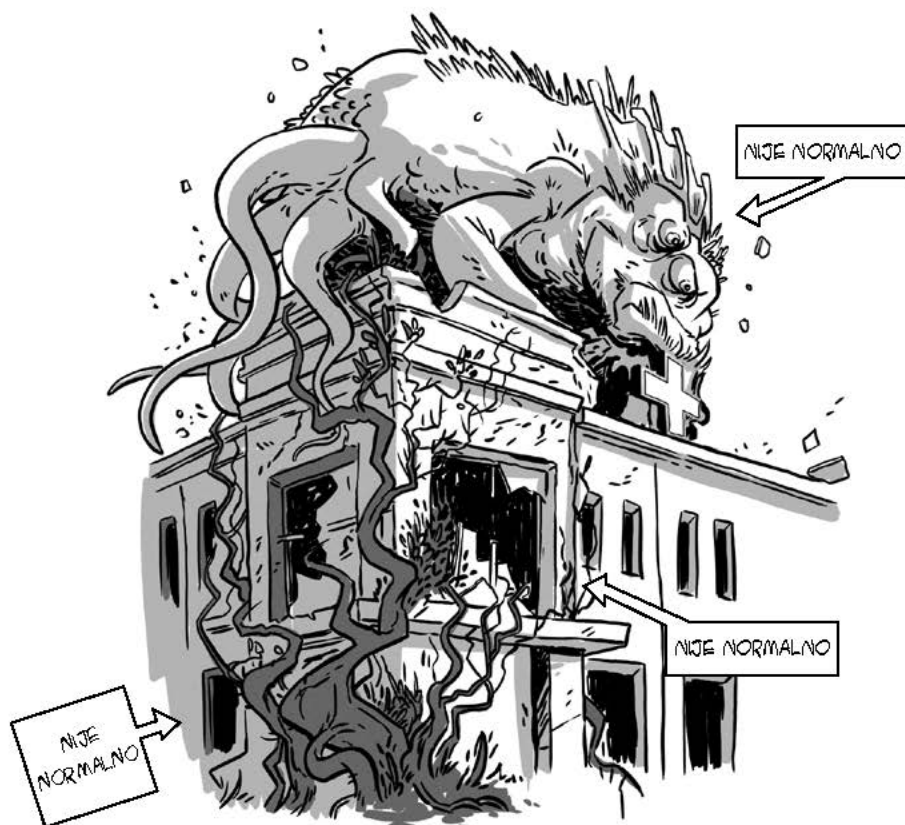
Ali pogledaj me sada. Borim se sa orijaškom zveri na krovu lokalne APOTEKE.

Život ume da bude luda stvar.

Trenutno, *ceo svet* je tako lud. Pogledaj samo razbijene izloge. Pogledaj divlju lozu koja se penje uz zgrade.

Sve to nije normalno.

A ja? Ja nisam bio normalan, recimo, nikada. Uvek sam bio *drugaciji*. Vidiš, ja sam siroče, potucao sam se svuda po zemlji, u različitim kućama, kojekakvim porodicama, pre nego što sam se smestio u decembru u ovaj gradić Vejkfild.

Ali od tolikog seljenja očvrstneš, postaneš kul, samouveren, vešt sa devojka, postaneš DŽEK SALIVAN.

O, ne!

STIŽE PESNICA ČUDOVIŠTA!

Uf.

Zamalo da dobijem pesnicu čudovišta u lobanju.

Našao sam se u apoteci jer mi treba pribor za popravku naočara. To je onaj mali alat koji tate kupuju kad im se naočare slome. Znam, jadno je to imati. Ali, imam voki-toki i taj voki-toki je pokvaren i moram da ga popravim i treba mi stvarno, stvarno, *stvarno* mali šrafciğer, a jedino mesto na kojem mogu da nabavim stvarno, stvarno, *stvarno* mali šrafciğer jeste **pribor za popravku naočara.**

Ovo je trebalo da bude brz, lagan odlazak u apoteku. Ali jednu stvar sam naučio o životu posle apokalipse čudovišta: **ništa nije brzo, a ni lagano.**

Ovo čudovište je najgore, najopakije i prosto najžasnije biće s kojim sam se susreo. Pravi je...

KA-TASTROF!

Uf! Njegova masivna pesnica grunula je u krov koji je pukao kao tanak led. Sagleo sam se, zateturao unazad i žestoko lupio na koščato dupe.

Vreme je da prestanem da budem vreća za udaranje ovog čudovišta. Vidiš, neko vreme proveo sam kao vreća za udaranje celog sveta i, znaš šta, nije to baš neka fora.

Zato sad uzvraćam.

Ustajem na noge.

Otresam se.

Stežem palicu u ruci. Ne prejako, ne preslabo, kao što te uče u Maloj ligi bejzbola.

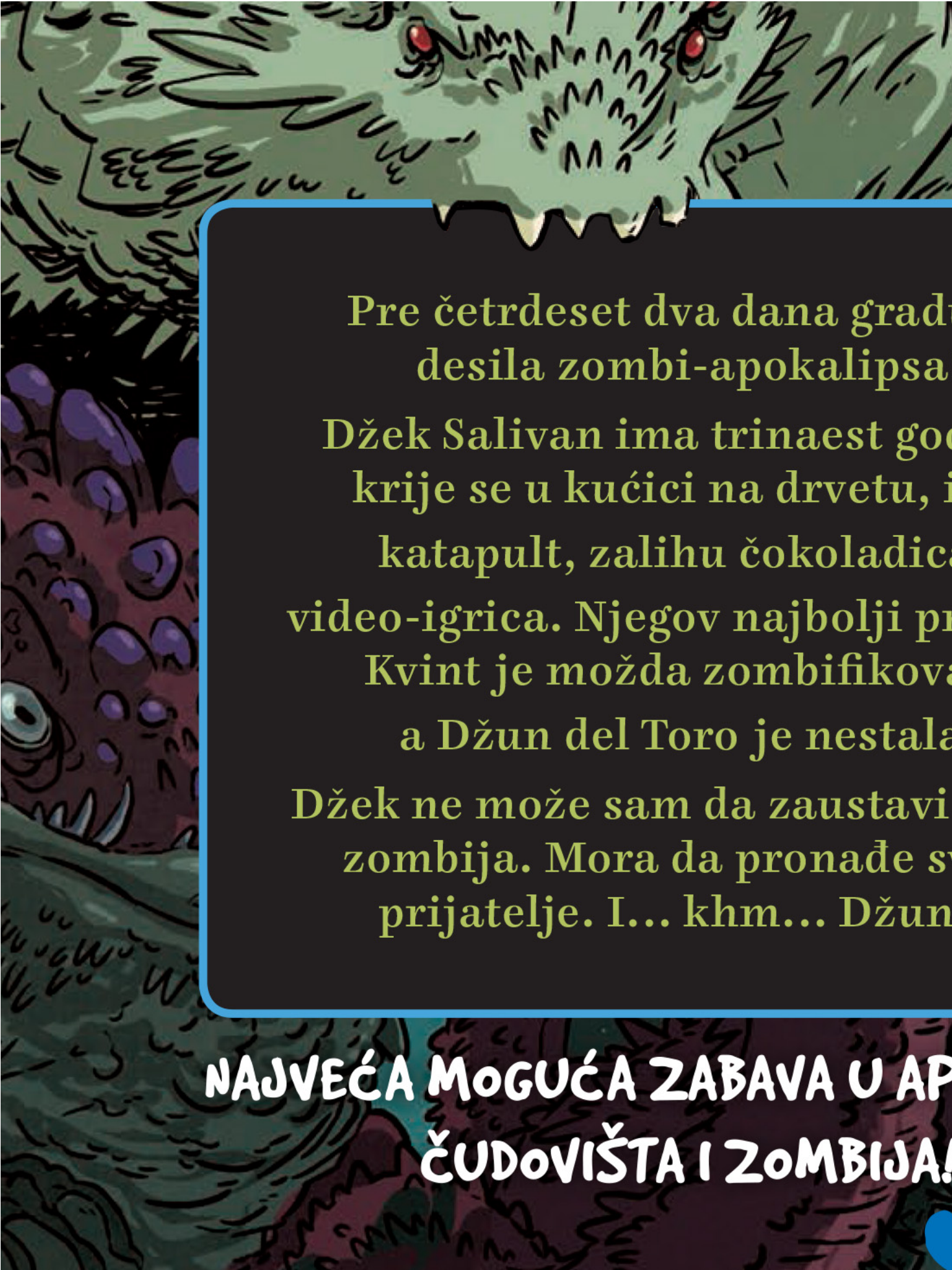

Samo što ja ne pokušavam da pogodim loše bačenu loptu nekog klinca... Pokušavam da upropastim čudovište.

SMRTONOSNI DUEL!

Pre četrdeset dva dana grad
desila zombi-apokalipsa.
Džek Salivan ima trinaest godina
krije se u kućici na drvetu, i
katapult, zalihu čokoladica
video-igrice. Njegov najbolji prijatelj
Kvint je možda zombifikovan
a Džun del Toro je nestala.
Džek ne može sam da zaustavi
zombija. Mora da pronade svoje
prijatelje. I... khm... Džun

**NAJVEĆA MOGUĆA ZABAVA U AP
ČUDOVİŠTA I ZOMBIJA!**

